

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. vasario 21 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – 17 straipsnio 2 dalies a punktas – Teisė ? sumokėto pirkimo mokesčio atskaitė – Tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp pirkimo ir apmokestinamojo pardavimo sandorio b?tinyb? – Šio ryšio nustatymo kriterijus – Advokato paslaugos, suteiktos baudžiamojoje byloje dėl korupcijos, iškeltoje asmeniškai ribotos atsakomybės bendrovės vadovui ir pagrindiniam akcininkui“

Byloje C-104/12

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2011 m. gruodžio 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. vasario 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Köln-Nord

prieš

Wolfram Becker

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel (pranešėjas),

generalinį advokatą V. Trstenjak,

kancleris A. Calot Escobar,

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B.-R. Killmann ir C. Soulay,

atsižvelgus į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/38/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/115/EB (OL L 15, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 352; toliau – Šeštoji direktyva), 17 straipsnio 2 dalies a punkto ir 22 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Finanzamt Köln-Nord* (toliau – *Finanzamt*) ir W. Becker dėl teisės atskaityti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), kurį W. Becker sumokėjo nuo advokato honorarų, nustatytų baudžiamojoje byloje, kuri buvo iškelta jam kaip ribotos atsakomybės bendrovės vadovui ir pagrindiniam akcininkui.

Teisinis pagrindas

Šveicarijos teisė

3 Vadovaujantis Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkto redakcija, išplaukia iš jos 28f punkto:

„Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], mokėtiną ar sumokėtą už kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas“.

4 Kaip nurodyta Šeštosios direktyvos 18 straipsnio 1 dalies a punkte:

„Kad galėtų pasinaudoti teise ? atskait?, apmokestinamasis asmuo privalo:

a) kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatomis – turėti pagal 22 straipsnio 3 dalį išrašytą sąskaitą faktūrą“.

5 Pagal Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 3 dalies b punkto penktos ?traukos redakciją, išplaukia iš tos pačios direktyvos 28h straipsnio, išrašant sąskaitas faktūras pagal šios direktyvos nuostatas, PVM tikslais turi būti nurodyta apmokestinamojo asmens ir jo kliento vardas, pavardė ir adresas.

Vokietijos teisė

6 Pagal 2005 m. Apyvartos mokesčio ?statymo (*Umsatzsteuergesetz 2005, BGBl. 2005 I, p. 386*, toliau – *UStG*) 15 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio 1 punktą verslininkas gali atskaityti pagal ?statymą mokėtiną mokestį už kito verslininko jo ?monei suteiktas paslaugas.

7 Pagal *UStG* 15 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 1 punktą negalima taikyti mokesčio atskaitos už paslaugas, kurias verslininkas naudoja neapmokestinamiems sandoriams.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 Klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms W. Becker buvo individuali veiklų vykdančias verslininkas ir didžiausias *A-GmbH* (toliau – A), pagal Vokietijos teisę ?steigtos ribotos atsakomybės bendrovės, akcininkas. W. Becker ir X buvo A, kurios veiklos tikslas atlikti PVM apmokestinamus statybos darbus už atlygą, vadovai. P, A prokuristas, vėliau taip pat tapo šios bendrovės vadovu.

9 W. Becker ir A sudarė *UStG* nustatytą integruoto juridinio asmens sutartį. Atsižvelgiant ? tai, W. Becker ir A buvo laikomi vienu mokesčio mokėtoju, bet W. Becker – vadinamajam „kontoliuojamam“ subjektui – teko visos ?monės, susidedančios iš individualių veiklų vykdančios jo ?monės ir A, mokesčiai ?sipareigojimai.

10 Po to, kai A už atlygą ?vykdė sudarytą statybos darbų sutartį ir sumokėjo mokesčius, už baudžiamąjį persekiojimą atsakingas prokuroras pradėjo baudžiamojo tyrimo procedūrą prieš W.

Becker ir P. Buvo ?tariama, kad prieš sudarydama ši? sutart? A tur?jo konfidencialios informacijos apie konkuruojan?i? rangov? pasi?lymus ir tod?l vykstant konkursui gal?jo pateikti tinkamiausi? pasi?lym?. Siekdama gauti ši? informacij?, A suteik? finansin? param?, kuri baudžiamosios teis?s poži?riu vertintina kaip W. Becker ir P kyšininkavimas arba pagalba, o šios finansin?s paramos gav?jo atžvilgiu – kaip korupcija.

11 W. Becker ir P iškelta baudžiamoji byla buvo nutraukta pagal Vokietijos *Strafprozessordnung* (Baudžiamojo proceso kodeksas) nuostatas sumok?jus pinig? sumas.

12 Baudžiamojo tyrimo proced?roje kiekvienam atskirai, t. y. ir W. Becker, ir P, atstovavo atitinkamas advokatas. Ta?iau pagal su šiais advokatais sudarytus susitarimus d?l honoraro W. Becker advokato klientai buvo W. Becker, kaip ?tariamasis, ir A, o P advokat?s klientai – pastarasis, kaip kaltinamasis, ir taip pat A. Abu susitarimus kaip klient? atstov? pasiraš? tik A, kuriai kaip ?mon?s vadovai atstovavo W. Becker ir P, ir ant ši? susitarim? buvo užd?tas oficialus A antspaudas.

13 Abu advokatai išraš? A adresuotas s?skaitas fakt?ras. Ši? s?skait? fakt?r? atžvilgiu W. Becker, kaip A kontroliuojantis subjektas, taik? mokes?io atskait? už gin?ijamus metus, t. y. už 2005 metus.

14 Kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateikt? dokument?, *Finanzamt* man?, kad nagrin?jamas PVM negal?jo b?ti atskaitomas, tod?l išleido pranešim? apie mokes?io perskai?iavim? W. Becker atžvilgiu. Po to, kai *Finanzamt* atmet? jai pateikt? W. Becker prieštaravim?, W. Becker apskund? min?t? pranešim? *Finanzgericht Köln*, o šis patenkino jo skund?.

15 *Bundesfinanzhof*, kuris nagrin?jo *Finanzamt* pateikt? kasacin? skund?, savo nutartyje d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? nurod?, kad pagal Teisingumo Teismo praktik? teis? ? atskait? atsiranda, kai yra tiesioginis ryšys tarp pirkimo ir pardavimo sandori?. Ta?iau *Finanzamt* abejojo d?l klausimo, ar nustatant š? ryš? yra svarbus objektyvus gautos paslaugos turinys ar paslaugos apmokestinimo momentas.

16 Viena vertus, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, siekiant nustatyti tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš?, svarbios yra objektyvios aplinkyb?s (2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Midland Bank*, C-98/98, Rink. p. I-4177, 32 punktas) ir nagrin?jamo sandorio objektyvus pob?dis (1995 m. balandžio 6 d. Sprendimo *BLP Group*, C-4/94, Rink. p. I-983, 24 punktas). Šioje byloje, kalbant apie pagrindin?je byloje nagrin?jam? advokato paslaug? objektyv? pob?d?, reikia konstatuoti, kad tos paslaugos tiesiogiai ir iškart buvo skirtos abiej? kaltinam?j? privatiems interesams apsaugoti. Be to, baudžiamojo persekiojimo priemon?s buvo taikomos asmeniškai, o ne A atžvilgiu, nors teisiniu poži?riu pastarajai taip pat b?t? buv? ?manoma taikyti tokias priemones.

17 Kita vertus, Teisingumo Teismas nusprend?, kad taip pat b?tina nustatyti, ar suteikta paslauga turi išimtin? apmokestinimo moment? apmokestinamojo asmens apmokestinamosios veiklos atveju (2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Investrand*, C-435/05, Rink. p. I-1315, 33 punktas). Tai taikytina pagrindin?je byloje, nes abu advokatai neb?t? suteik? nagrin?jam? paslaug?, jei A neb?t? vykdžiusi su pelnu susijusios ir tod?l apmokestinamosios veiklos. Tod?l b?t? galima daryti prielaid?, kad šios paslaugos turi tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su visa A ekonomine veikla. Tokiomis aplinkyb?mis W. Becker, kaip A kontroliuojantis subjektas, tur?jo teis? ? PVM atskait?.

18 Atsižvelgdamas ? šiuos argumentus, *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys, laikomas reikšmingu Teisingumo Teismo praktikoje, susijusioje su s?vokos „savo apmokestinamiesiems sandoriams“, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkt?, aiškinimu, yra nustatomas

- pagal objektyv? apmokestinamajam asmeniui suteiktos paslaugos (šiuo atveju – gyn?jo baudžiamojoje byloje veikla, kuria siekiama, kad fizinis asmuo neb?t? nuteistas baudžiam?ja tvarka) turin? arba
- pagal suteiktos paslaugos (šiuo atveju – ekonomin? apmokestinamojo asmens veikla, kuri? vykdydamas fizinis asmuo tariamai padar? nusikalstam? veik?) apmokestinimo moment??

2. Jei svarbus yra apmokestinimo momentas: ar pagal [Šeštosios direktyvos] 17 straipsnio 2 dalies a punkt? apmokestinamasis asmuo, kuris kartu su darbuotoju paveda suteikti paslaug?, turi teis? atskaityti vis? mokes? ar tik jo dal? ir kokie pateikiamos s?skaitos fakt?ros reikalavimai nustatomi pagal [Šeštosios direktyvos] 22 straipsnio 3 dalies b punkto penkt? ?trauk? tuomet, kai paslauga suteikiama keliems gav?jams?“

D?I prejudicini? klausim?

D?I pirmojo klausimo

19 Siekiant atsakyti ? pirm?j? klausim?, pirmiausia reikia nurodyti, kad, kaip jau yra nusprend?s Teisingumo Teismas, iš principo tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba keli? pardavimo sandori?, suteikian?i? teis? ? atskait?, yra b?tinas, kad apmokestinamajam asmeniui b?t? pripažinta teis? ? PVM atskait? ir nustatyta tokios teis?s apimtis (žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 24 punkt?; 2001 m. vasario 22 d. Sprendimo *Abbey National*, C-408/98, Rink. p. I-1361, 26 punkt? ir min?to Sprendimo *Investrand* 23 punkt?). Teis? atskaityti preki? ar paslaug? pirkimo PVM atsiranda su s?lyga, kad j? ?sigijimo išlaidos buvo ?trauktos ? apmokestinam?j? pardavimo sandori?, kurie suteikia teis? ? atskaitym?, kain? (žr. min?t? sprendim? *Midland Bank* 30 punkt? ir *Abbey National* 28 punkt?).

20 Ta?iau teis? ? atskait? taip pat suteikiama apmokestinamajam asmeniui, net jei n?ra tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar keli? pardavimo sandori?, suteikian?i? teis? ? atskait?, jei gin?ijamos išlaidos už paslaugas sudaro dal? jo bendr?j? išlaid? ir yra sudedamoji jo tiekiam? preki? ar teikiam? paslaug? dalis. Tod?l iš ties? tokios išlaidos turi tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su apmokestinamojo asmens ekonomine veikla (šiuo klausimu, be kita ko, žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 31 punkt? ir 2005 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *Kretztechnik*, C-465/03, Rink. p. I-4357, 36 punkt?).

21 Taigi reikia pažym?ti, kad, atsižvelgdamas ? „tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio“, kuris turi egzistuoti tarp pirkimo sandorio ir pardavimo sandorio, pob?d?, Teisingumo Teismas man?, kad nerealu bandyti sukurti tikslesn? formuluot? šiuo klausimu. Iš ties?, atsižvelgiant ? prekybos ir profesini? sandori? ?vairov?, b?t? ne?manoma pateikti tinkamesnio atsakymo, kaip visais atvejais nustatyti, koks turi b?ti ryšys tarp pirkimo ir pardavimo sandori?, kad b?t? galima atskaityti pirkimo PVM (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 25 punkt?).

22 Galiausiai iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, kalbant apie tiesioginio ryšio kriterijaus taikym?, mokes?i? inspekcijos ir nacionaliniai teismai turi taikyti tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio kriterij?, atsižvelgdami ? visas nagrin?jam? sandori? vykdymo aplinkybes (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 25 punkt?) ir atsižvelgdami tik ? tuos sandorius, kurie objektyviai susij? su apmokestinamojo asmens apmokestinam?ja veikla.

23 Pareiga atsižvelgti tik ? nagrin?jamo sandorio objektyv? turin? labiausiai atitinka bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema siekiam? tiksl? užtikrinti teisin? saugum? ir supaprastinti b?dingus PVM taikymo veiksmus (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *BLP Group* 24 punkt?; 2001 m. spalio 9 d. Sprendimo *Cantor Fitzgerald International*, C-108/99, Rink. p. I-7257, 33 punkt? ir 2009 m. spalio 29 d. Sprendimo *SKF*, C-29/08, Rink. p. I-10413, 47 punkt?).

24 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprend?s, jog tai, ar egzistuoja tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp nurodyt? prek? ar paslaug? ir apmokestinamojo pardavimo sandorio ar (išimtiniais atvejais) apmokestinamojo pirkimo sandorio, b?tina nustatyti taip pat atsižvelgiant ? j? objektyv? turin? (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 32 punkt?; pagal analogij? d?l aplinkybi?, ? kurias turi b?ti atsižvelgta nustatant apmokestinamojo asmens pareikšt? ketinim? priskirti tam tikr? prek? apmokestinamajam sandoriui, žr. 1985 m. vasario 14 d. Sprendimo *Rompelman*, 268/83, Rink. p. 655, 24 punkt?).

25 Aiškinimo, pagal kur? siekiant nustatyti, ar yra „tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys“ tarp sudaryto sandorio ir visos apmokestinamosios veiklos, kaip tai suprantama pagal nurodyt? Teisingumo Teismo praktik?, reikia atsižvelgti ? objektyvias aplinkybes ?sigyjant prekes ar paslaugas, nepaneigia tai, kad min?to Sprendimo *Investrand* 33 ir 36 punktuose Teisingumo Teismas iš esm?s nusprend?, jog tuo atveju, kai apmokestinamosios veiklos siekimas n?ra vienintel? priežastis, d?l kurios patiriama tam tikr? išlaid? ir s?naud?, jos negali b?ti laikomos turin?iomis tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su šia veikla.

26 Kaip matyti iš min?to sprendimo 25–34 punkt?, atsižvelgdamas ? visas byloje, kurioje priimtas min?tas sprendimas, nagrin?jam? sandori? vykdymo aplinkybes ir pirmiausia ? faktines aplinkybes, išplaukian?ias iš Teisingumo Teismui pateikt? bylos dokument?, Teisingumo Teismas, viena vertus, konstatavo, kad *Investrand BV* ne?vykdo? jokio konkretaus PVM apmokestinamo pardavimo sandorio, d?l kurio atsirado pagrindin?je byloje nagrin?jam? išlaid?. Kita vertus, jis nusprend?, jog d?l to, kad *Investrand BV* ne?rod?, jog ši? išlaid? ji neb?t? patyrusi, jei neb?t? vykdžiusi apmokestinamosios ekonomin?s veiklos, šios išlaidos negali b?ti laikomos visai apmokestinamajai veiklai skirtomis išlaidomis.

27 Tik d?l to, kad vertindamas Teisingumo Teismas atsižvelg? ? nagrin?jam? sandori? objektyv? turin?, min?to Sprendimo *Investrand* 34 punkte jis gal?jo konstatuoti, jog *Investrand BV* pad?tis buvo tokia pati kaip ir privataus akcininko, ir gal?jo padaryti išvad?, kad šie sandoriai negali b?ti laikomi patenkan?iais ? Šeštosios direktyvos taikymo srit?.

28 Šiuo atžvilgiu reikia pažym?ti, kad min?tame Sprendime *Investrand* Teisingumo Teismas neatmet? galimyb?s, kad kitu atveju nagrin?jami sandoriai, atsižvelgiant ? j? turin?, gali b?ti susieti su apmokestinam?ja ekonomine veikla. Kaip matyti iš nurodyto sprendimo 33 punkto, Teisingumo Teismas tik nusprend?, kad net jei *Investrand BV* neb?t? vykdžiusi apmokestinamosios veiklos, ji b?t? patyrusi ši? išlaid?, tod?l šios išlaidos negal?jo b?ti laikomos šios bendrov?s apmokestinamajai veiklai skirtomis išlaidomis.

29 Tokiomis aplinkyb?mis, kaip taip pat nurod? Vokietijos vyriausyb?, tai, kad tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? tarp paslaugos ir visos apmokestinamosios ekonomin?s veiklos reikia nustatyti atsižvelgiant ? šios paslaugos objektyv? turin?, nedraudžia teigti, kad galima taip pat atsižvelgti vien ? nagrin?jamo sandorio apmokestinimo moment?, nes jis turi b?ti laikomas objektyvaus turinio nustatymo kriterijumi. Jei nustatoma, kad sandoris nebuvo skirtas apmokestinamojo asmens apmokestinamajai veiklai, jis negali b?ti laikomas turin?iu tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su šia veikla, kaip tai suprantama Teisingumo Teismo praktikoje, net jei šis sandoris, atsižvelgiant ? jo objektyv? turin?, b?t? apmokestinamas PVM.

30 Šiuo atveju, pirma, remiantis prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikta informacija, pagrindinėje byloje nagrinėjamos advokato paslaugos buvo tiesiogiai ir iškart skirtos abiejų kaltinamųjų, patrauktų baudžiamojon atsakomybėn už nusikaltimus dėl jų asmeninių veiksmų, privatiems interesams apsaugoti. Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 16 punkte, baudžiamojo persekiojimo priemonės buvo taikomos asmeniškai, o ne A atžvilgiu, nors teisiniu požiūriu jai taip pat būtų buvę manoma taikyti tokias priemones. Šis teismas padarė teisingą išvadą, kad išlaidos už šias paslaugas, atsižvelgiant į jų objektyvų turinį, negalėjo būti laikomos išlaidomis, skirtomis visai A vykdomai apmokestinamajai ekonominei veiklai.

31 Antra, prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas pažymėjo, kad abu šie advokatai nebūtų suteikę paslaugų, jei A nebūtų vykdžiusi su apyvarta susijusias, taigi ir apmokestinamosias, veiklas, todėl tarp išlaidų už šias paslaugas ir visos ekonominės A veiklos yra priežastinis ryšys. Tačiau reikia konstatuoti, kad šis priežastinis ryšys negali būti laikomas tiesioginiu ir nedelsiant atsirandančiu ryšiu, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo praktiką. Kaip nurodė pats prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas, nėra jokio teisinio ryšio tarp baudžiamojo persekiojimo ir A, todėl šios paslaugos turi būti laikomos visiškai nesusijusiomis su A apmokestinamąja veikla.

32 Šiuo atžvilgiu reikia pridurti, jog tai, kad pagal nacionalinę civilinę teisę, kaip antai nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, privalo padengti bylinėjimosi išlaidas, susijusias su jos valdymo organo interesų gynimu baudžiamojoje byloje, neturi reikšmės nuostatų, susijusių su bendra PVM sistema, aiškinimui ir taikymui. Iš tiesų, atsižvelgiant į objektyvų PVM režimą, nustatytą pagal šią sistemą, lemiamą reikšmę turi tik objektyvus ryšys tarp teikiamų paslaugų ir apmokestinamojo asmens apmokestinamosios ekonominės veiklos (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *RBS Deutschland Holdings, C-277/09*, Rink. p. I-13805, 54 punktų), nes priešingu atveju kiltų rimtas pavojus vienodam Sąjungos teisės šioje srityje taikymui.

33 Todėl pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp konkretaus sandorio ir visos apmokestinamojo asmens ekonominės veiklos egzistavimas, siekiant nustatyti, ar prekes ir paslaugas šis asmuo naudojo „savo apmokestinamiesiems sandoriams“, kaip apibrėžta Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkte, grindžiamas šio apmokestinamojo asmens sigytų prekių ar gautų paslaugų objektyviu turiniu. Šioje byloje advokato paslaugos, kurių tikslas – išvengti baudžiamųjų sankcijų skyrimo fiziniams asmenims, kurie yra apmokestinamosios teisėjų vadovai, nesuteikia šiai teisėjui teisės atskaityti PVM kaip pirkimo mokesčio, mokėtino už suteiktas paslaugas.

Dėl antrojo klausimo

34 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą pirmąjį klausimą, nereikia atsakyti antrąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp konkretaus sandorio ir visos apmokestinamojo asmens ekonominės veiklos egzistavimas, siekiant nustatyti, ar prekes ir paslaugas šis asmuo naudojo „savo apmokestinamiesiems sandoriams“, kaip apibrėžta 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/38/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema:

vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/115/EB, 17 straipsnio 2 dalies a punkte, grindžiamas šio apmokestinamojo asmens ?sigyt? prekė ar gaut? paslaug? objektyviu turiniu.

Šioje byloje advokato paslaugos, kuri? tikslas – išvengti baudžiam?j? sankcij? skyrimo fiziniams asmenims, kurie yra apmokestinamosios ?mon?s vadovai, nesuteikia šiai ?monei teis?s atskaityti prid?tin?s vert?s mokes?io kaip pirkimo mokes?io, mok?tino už suteiktas paslaugas.

Parašai.

* Procesio kalba: vokie?i?.